

עפ"ת 22997/05/14 - סאלח אבו כוש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

25 מאי 2014

עפ"ת 22997-05-14 אבו כוש נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט שלמה פרידלנדר
המערער סאלח אבו כוש
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים

המערער בהעדר וב"כ עו"ד אבו קוש

ב"כ המשיבה עו"ד אבי ביטון

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

לפניי ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה באשקלון (כב' השופטת ר' שורץ), ועל החלטותיו שלא לבטלו, חרף נתינתו בהעדר המערער.

מקובלת עלי טענת ב"כ המשיבה, כי על בית המשפט שלערער להתמקד בטענה כפי שנטענה בבית המשפט קמא, וטענה זו התייחסה לטעות משרדית ולא לנסיבות האישיות של עורך הדין, כפי שהן תוארו לפניי היום. אציין, כי לא נרמז כלל בבקשות לפני בית המשפט קמא, כי מדובר על טעמים שונים מאלו שפורטו בפועל בבקשות.

למעלה מן הצורך אציין כי גם הנסיבות האישיות שציין ב"כ המערער לפניי היום אינן מוכרות בפסיקה כעילה לביטול פסק דין. לעיתים נבצר מעו"ד למלא את חובתו המקצועית, אך בנסיבות כאלה שומה עליו לדאוג לפתרון חלופי.

אזכיר כי המגמה בענייני תעבורה הינה שלא להתייחס בסלחנות למחדלים דיוניים, אלא להעדיף את המחיר האקראי של נשיאה בעונש עקב תקלה דיונית על פני המחיר החברתי של כרסום ביעילות האכיפה, בשים לב לכך שישנו אינטרס של חיים ומוות ביעילות האכיפה בענייני תעבורה.

עברו התעבורתי של המערער, 209 הרשעות קודמות, הינו בלתי נתפס. על רקע זה, מחווירה הקלות היחסית של העבירה הספציפית מושא ערעור זה. לכאורה, ובכפוף להוראות כל דין, נהג כזה צריך להיות מורד מן הכביש לצמיתות; ואפילו הוא נזקק לנהיגה לצורך מצבו הרפואי - צורך זה נדחה מפני מסוכנותו לציבור. הערה זו נטולת משמעות

עמוד 1

אופרטיבית בערעור זה, משום שלא מונח בפני ערעורה של המדינה על קולת העונש. אין לי אלא לקוות שהציבור לא יבכה מרה את החזרת רישונו של המערער בתום תקופת הפסילה שנגזרה עליו.

מקובלת עלי גם הערת ב"כ המשיבה כי בעקבות ההודעה על נכותו של המערער, יש מקום כי רשות הרישוי תיתן דעתה על כשירותו הרפואית להמשיך ולנהוג.

לאור המקובץ, הערעור נדחה.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לרשות הרישוי.

ניתן והודע היום כ"ה אייר תשע"ד, 25/05/2014 במעמד הנוכחים.

שלמה פרידלנדר, שופט

הוקלד על ידי שנהב כנען